

som en Jernbane eller dens Funktionærer paa anden Maade foraarsager, ved Mangel paa Forsigtighed o. s. v., maa være underkastet ganske de samme Erstatningsregler, som i øvrigt er gældende.

Bestemmelsen i § 9 om de levende Dyr sigter udelukkende til levende Dyr, som modtages til Befordring paa Jernbanen. Det var ogsaa det ærede Medlems Opfattelse, og Spørgsmaalet er nu, siger det ærede Medlem, hvorledes det gaar med levende Dyr, som kommer ind paa Jernbanens Terræn, om Banen ogsaa skal yde Erstatning for dem. Der vil jeg gerne minde om den gamle Historie om, at hvis en Ko kommer ind paa Jernbanen, saa er det værst for Koen. Det tror jeg, man maa fastholde ogsaa i dette Tilfælde. Det maa forudsættes, at Koens Ejer maa sørge for at holde Koen borte fra Jernbanen, ellers bliver det værst, som sagt, for Koen eller Koens Ejer.

Det ærede Medlem fra Storeheddinge (J. Andersen) spurgte mig, om det ikke var en Trykfejl, naar der i Lovforslaget om Foranstaltninger mod Brandfare ved Jernbanedrift ikke een, men to Gange benyttes Ordet „halmdukket“ Tag, idet det ærede Medlem ikke mente at kende dette tekniske Ord. Jeg kendte det for Resten heller ikke, før det blev mig præsenteret gennem Kommissionens Forslag, det vil jeg ærligt tilstaa, og jeg spurgte derfor ogsaa, om det var en Trykfejl, og om man ikke mente halmdækket Tag. Men det er rigtigt nok, som det staa, og det er tilraadet at benytte dette Ord i Loven, fordi det er et virkeligt gængs teknisk Udtryk. Ved „halmdukket Tag“ forstaa man et Tag, som bestaar af Halmdukker, altsaa af Dukker, som tilvejebringes af Halm, og som saa fastgøres paa en bestemt Maade. Man kan f. Eks. have teglhængte Tag, ved hvilke der forneden stikker Halmviske ud, Halmviske, som har Form af Dukker. Det benyttes ogsaa i Gavle, og væsentligst benyttes det vistnok i Gavle. Det er altsaa et Tækkemateriale, der bestaar af Halm, som er viklet sammen i Dukker, og som saa sættes sammen paa en bestemt Maade.

Jeg finder det ganske rimeligt, at man ønsker disse Lovforslag henvist til Udvalg, og at der fra forskellige Sider er udtalt Forbehold med Hensyn til forskellige Enkeltheder i Lovforslagene. Saaledes som Diskussionen her i Dag har formet sig, gaar jeg ud fra, at det ikke vil være særlig svært at opnaa Enighed om disse Enkeltheder.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Klaus Berntsen: Der er ikke Anledning for mig til at gøre yderligere Bemærkninger af nogen indgribende Betydning, efter at vi har hørt den højtærede Minister udtale sig, men jeg vil dog sige, at den Indvending, der er gjort imod, at Domstolene ikke skal træffe Afgørelsen af disse Spørgsmaal, ikke har imponeret mig, thi jeg mener, det er i alle Parter vel forstaaede Interesse, at Spørgsmaal af den Art afgøres saa hurtigt som muligt. Saa vidt jeg forstaaer Lovforslaget, er det jo ikke udelukket, at Spørgsmaalet om, hvorvidt der overhovedet skal ydes Erstatning, kan blive gjort til Genstand for Domstolenes Afgørelse; men naar man saa er kommet paa det rene med, at der skal tillægges de vedkommende skadelidte Erstatning, er det mere praktisk, at en Kommission, bestaaende af Mænd, der er fortrolige med og nøje inde i disse Forhold, træffer Afgørelsen, og at denne Afgørelse ikke kan være Genstand for Appel til Domstolene. Jeg tror, at i de allerfleste Tilfælde vil de smaa Sager, hvoraf der jo er mange, blive afgjort i Mindelighed mellem det vedkommende Selskab og de paagældende, og hvor der er Tale om større Erstatninger, er det i alles Interesse, at Afgørelsen træffes saa hurtigt som muligt, og at de skadelidte kan faa deres Tilgodehavende udbetalt saa hurtigt som muligt. Det ærede Medlem ved jo nok, at Rettens Vej er saare lang, og en saadan Sag kan komme til at staa for Retten i flere Aar; det er ingen af Parterne tjent med, og det er desuden dyrt at føre disse Sager.

Overfor den højtærede Minister, der med Rette talte om Landstingets stærke Modstand i Aarene 1913—14 og 1914—15, vil jeg minde om, at dette Landsting jo er forsvundet. Vi har heldigvis senere faaet en ny Grundlov, som er traadt i Kraft, og et nyt Landsting, som er valgt paa en anden Maade end det gamle, og jeg haaber ogsaa, at det skal give sig til Kende derigennem, at det nye Landsting vil se paa denne Sag paa en anden Maade, end det tidligere Landsting har gjort.

Axel Møller: Jeg maa fastholde, at det maa være det rigtigste ikke at udelukke, at Domstolene faar den endelige Afgørelse af Spørgsmaalet om Erstatning.